

הוועדה למשנה לתכנון ובנייה - היתרים – תמליל
תיק מספר 2020/0572.00
שמעון הצדיק, בוכרים פתוחי חתום - צומת מגן האלוף עד
לרחוב שמעון הצדיק

מספר הוועדה: 47

מקום ההתכנסות: אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה: ה' באב תשפ"ה (30.7.2025)

מזכיר הוועדה בדיון: דליה אלפסי ונלי צדוק

שעת תחילת הוועדה: 9:46

שעות סיום הוועדה: 20:05

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים
עיריית ירושלים וחברת גולד וורק עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם
זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או
השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת ג ו R ים

יו"ר אליעזר ראוכברגר:

פנחס תראה מה איתו.

ישראל קלרמן:

מי עכשיו?

אליעזר ראוכברגר:

הנה פועל, פועל,

רפאל:

כן, הפעלתי.

אליעזר ראוכברגר:

תודה, תודה רפאל. חברים, אנחנו סיימנו את ההפסקה, החבר'ה אכלו, שתו. אנחנו חוזרים לדיון. אנחנו בתיק 6 בסדר היום התנגדויות, תיק מספר 2020/572 בשמעון הצדיק. בבקשה, מעיין תציגי לנו את התיק. חברים.

מעין זך:

מה להציג?

אליעזר ראוכברגר:

מה שיש.

מעין זך:

כן, זו בקשה בעצם לחפירה של יציאה זמנית לזמן העבודות ברחוב שמעון הצדיק פתוחי חותם,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מעין זך:

פה אני מציגה את זה על גבי התוכנית. אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

מעין זד:

כאן מוצעת חפירה לטובת העבודות בשמואל הנביא. רק שנייה, אני אציג לכם את זה ב – GIS, יהיה יותר פשוט. זה היה סיור יותר פשוט. אוקי, פיתוחי חותם שמעון הצדיק מוצעת פה חפירה. אוקי, להעביר ציוד לטובת עבודות לגבי, על שמואל הנביא.

אלה רוזנטל:

מתחת,

מעין זד:

אוקי,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

מעין זד:

מתחת לשמואל הנביא, הקו הכחול, והסדרה של הכביש, כולל אלמנטים של הרחוב הקיים ואתרי התארגנות. אתרי ההתארגנות מוצעות על חלקות 197, 199, לגביהן גם הוגש בין היתר התנגדויות, והתושבים מתנגדים למעבר הקו הכחול בשכונה זה התנגדות עדכנית, ופגיעה בגינה הציבורית. איפה שמוקמו אתרי ההתארגנות, מחסור בחניה, מפגע רעש ואבק. לקרוא להם? יופי.

אליעזר ראוכברגר:

כן.

יוחנן וייצמן:

את יודעת מי שלח מייל.

מעין זד:

אותי? יש מתנגדים?

דליה אלפסי:

המתנגדים הגיעו?

מעין זד:

אתה מתנגד?

דובר לא מזוהה:

לא, לא, מה פתאום.

אליעזר ראוכברגר:

רק הגברת הגיעה? את מתנגדת בבקשה שבי.

דליה אלפסי:

את מתנגדת?

דוברת לא מזוהה:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

כן,

דליה אלפסי:

מה שמך בבקשה?

אלה רוזנטל:

איך אני מעלה את המצגת, שלום.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלה רוזנטל:

איך מעלים את המצגת?

אליעזר ראוכברגר:

בואי נראה אם צריך להעלות.

ישראל קלרמן:

את צריכה לשלוח את זה אליהם,

מעין זך:

"התושבים בכללותם מתנגדים למעבר קו התכלת בשכונה מכיוון שאינו בא לתועלת תושבי השכונה כלל ועיקר. מלבד זאת, סמוך לבניין 106 יש גינה ציבורית העלולה להיפגע מעבודות חפירת הפיר

בעצם החפירה, רעש ואבק אשר יהיו מנת חלקנו למשך זמן ארוך, יפגעו באיכות החיים ושוב ללא צורך".

אליעזר ראוכברגר:

טוב, הלאה, שמואל כהן? את הגברת בבקשה תציגי את ההתנגדות.

מתנגדת:

כן, אנחנו לא רוצים שיהיה שמה תחנה מרכזית, ויוריד לנו איכות החיים שלנו.

ישראל קלרמן:

כן.

יוחנן וייצמן:

אבל לא מדובר בתחנת רכבת,

מתנגדת:

אנחנו גרים בשמעון הצדיק,

יוחנן וייצמן:

כן, אבל לא מדובר פה בתחנת רכבת, מדובר פה פיר לצורך עבודות.

מתנגדת:

אבל זה המכתב שקיבלנו, להגיע,

יוחנן וייצמן:

הבנתם שיש עבודות רכבת. כנראה המכתב לא היה מובן. זה לא תחנה מגיעה לשמה.

מתנגדת:

שאני אגש אליך ואענה לך,

יוחנן וייצמן:

אני מכיר את המכתב, יש לי אותו במחשב, אני רואה אותו מולי. אבל לא מדובר בתחנה.

מתנגדת:

אז במה מדובר?

מעיון זך:

בחפירה גברת, בחפירה,

יוחנן וייצמן:

חפירה לצורך פיר אוורור,

מעיון זך:

להורדת ציוד. אני אראה לך את זה פה בתצ"א,

יוחנן וייצמן:

לא תהיה שם תחנת רכבת,

מעיון זך:

זה,

מתנגדת:

כן,

מעיון זך:

את רואה זה האזור הזה,

מתנגדת:

בדיוק מול הבית שלי.

מעיון זך:

לעשות חפירה,

מתנגדת:

כן,

מעיון זך:

על מנת להכניס ציוד לטובת חפירה תת-קרקעית פה בשמואל הנביא. זו הבקשה. אוקי, זו הבקשה.
עכשיו זה יותר ברור?

מתנגדת:

אני משוחררת?

נלי צדוק:

היא הסבירה לה,

אליעזר ראוכברגר:

את מסירה את ההתנגדות?

מתנגדת:

איזה שהיא אי – הבנה.

אליעזר ראוכברגר:

מה שהיא הסבירה לכם, אין לך בעיה.

מתנגדת:

לא, לא שאין לי בעיה. בטח שיש לי בעיה.

אליעזר ראוכברגר:

אז מה הבעיה?

מתנגדת:

כרגע לא יום ולא לילה, כל הזמן חופרים שם.

אליעזר ראוכברגר:

זה כן, נכון, זה את צודקת, זה בכל העיר. את ירושלמית, את רואה מה קורה בעיר.

יוחנן וייצמן:

רגע, כולם יסבלו, ואת לא?

מתנגדת:

מה זאת אומרת?

אליעזר ראוכברגר:

זכותה, זכותה לבקש לא לסבול.

מתנגדת:

בדיוק, בדיוק, מה? זכותי,

אליעזר ראוכברגר:

הבנו, גברתי, את יכולה ללכת, את יכולה להישאר מה שאת רוצה,

יואל שבת:

איך את מסתדרת עם עבודות בשבת?

אליעזר ראוכברגר:

החלטה שלך.

מתנגדת:

לא, אין עבודות בשבת. ברוך השם.

אליעזר ראוכברגר:

אין עבודות בשבת, אל תדליק לי פה עכשיו.

מתנגדת:

זה מספיק.

יואל שבת:

בסדר,

אליעזר ראוכברגר:

יואל, אל תדליק לי פה.

יוחנן וייצמן:

חביליו, חביליו, שומע.

אליעזר ראוכברגר:

צוריאל יעקב. תקריא, לא, לא נמצא.

מעיון זד:

אין לי, לא יצא לי (לא ברור).

אליעזר ראוכברגר:

מה? הוא כותב "שימוש בחצר לא מאפשר לי מגורים בבית". את יכולה להגיד לי על איזה חצר הוא מדבר?

מעין זך:

אני למיטב ידיעתי מדובר על שתי החצרות האלה בחלקה 199 ו- 197, שם מתוכננים להקים אתרי התארגנות.

אליעזר ראוכברגר:

מה?

מעין זך:

199 ו- 197 שמתוכננים להקים שמה אתרי התארגנות, למיטב ידיעתי,

אליעזר ראוכברגר:

נו, יכול להיות, שנייה. איפה החצר המדוברת?

מעין זך:

רק שנייה. לא רשום לי איזה בניין הוא. איזה בניין? הוא רשום לך?

אליעזר ראוכברגר:

איזה? לא, איפה הוא גר?

מעין זך:

אני יודעת שיש התנגדות לשימוש בשתי החצרות האלו בעצם, לטובת אתרי התארגנות.

אליעזר ראוכברגר:

הוא גר בקריית ארבע,

אלה רוזנטל:

גינות, כאילו,

אליעזר ראוכברגר:

כתוב פה שהוא גר בקריית ארבע.

מעין זך:

(לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא כתוב,

עומר עומר:

הוא מדבר על משהו פרטי.

אליעזר ראוכברגר:

כתובת למשלוח תשובה מעלות חברון תיבת דואר 147 קריית ארבע.

מעין זך:

איד (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

אני לא יודע, הוא לא עובד.

עומר עומר:

אנחנו טוענים,

אליעזר ראוכברגר:

אתם טוענים שהוא טועה?

עומר עומר:

כן,

אליעזר ראוכברגר:

אז בוא נשמע מי משיב? אוקי,

מעין זך:

אתה יודע איפה הוא?

אליעזר ראוכברגר:

מי? מי משיב משיבה? חיים, חיים, מי משיב, משיבה?

אלה רוזנטל:

אני משיבה.

מעין זך:

מה שמך?

אליעזר ראוכברגר:

את משיבה,

אלה רוזנטל:

אלה רוזנטל,

אליעזר ראוכברגר:

את משיבה, רק את שמך בבקשה לפרוטוקול,

אלה רוזנטל:

אלה רוזנטל,

אליעזר ראוכברגר:

כן, א תמ"א/38 מצוות אב?

אלה רוזנטל:

מצוות המתכנן, ה – JNET,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, JNET.

אלה רוזנטל:

כל, כל העבודות מבוצעות בעצם בזכות הדרך, אין פלישה לחצרות פרטיים,

אליעזר ראוכברגר:

אין?

אלה רוזנטל:

אין פלישה לחצרות פרטיים,

אליעזר ראוכברגר:

אוקי,

אלה רוזנטל:

בטח לא לגינות פרטיות. החלק של הגינה הציבורית שראיתם בהתחלה, שנלקח לטובת אתר התארגנות. קודם כל העצים בפריפריה שם נשמרים ולאחר סיום העבודות הגינה מוחזרת לקדמותה וגם לא את כל הגינה, רק חלק ממנה. אז לא, לא ברור לנו על איזה דירה אתה.

יוחנן וייצמן:

אתם יכולים להציג מה בדיוק הולך להיות עם הגינה?

אליעזר ראובברגר:

את יודעת כמה פעמים אני שמעתי פה בעיריית ירושלים, נחזיר את זה לקדמותו, ואני עד היום מחכה שיחזירו לקדמותו,

יוחנן וייצמן:

לקדמותו.

אליעזר ראובברגר:

עקרו מתקנים, עקרו דברים עצים, אני לא מדבר עכשיו עליכם באופן, אני מדבר על שפ"ע, תושי"ה, מוריה, מחכים.

צחי ויטלזון:

פרויקטים שלנו, אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

מוכנים להפקיד ערבות? לתושבים.

צחי ויטלזון:

בעצם מבצעים את זה,

אליעזר ראובברגר:

מה?

צחי ויטלזון:

מוריה כחברה עירונית מבצעת את זה, אז אנחנו,

אליעזר ראובברגר:

אז אתה כבר מתנער. אז זאת אומרת, רגע, רגע, (לא ברור) בכלל לא מוסמכת להתחייב.

צחי ויטלזון:

מי?

אליעזר ראוכברגר:

אז היא לא מוסמכת להתחייב, כי היא לא מדברת בשם מוריה עכשיו.

צחי ויטלזון:

אני מדבר בשם מוריה,

אליעזר ראוכברגר:

לא, היא, היא, הגברת.

אלה רוזנטל:

אני לא מדברת,

אליעזר ראוכברגר:

היא נתנה התחייבות,

אלה רוזנטל:

אנחנו מדברים,

אליעזר ראוכברגר:

היא אומרת בעצם מי שצריך לבצע, זה לא אני, אלא פלוני אחר, והיא מתחייבת לשמור,

אלה רוזנטל:

לא, לא, זה הקבלן.

צחי ויטלזון:

אנחנו הקבלן, אנחנו מתחייבים להחזיר,

אליעזר ראוכברגר:

אני, אני אני רוצה לומר לך,

צחי ויטלזון:

אנחנו מחייבים,

אליעזר ראוכברגר:

אתה יכול לשאול את מי שיושב מימיןך, צחי, שביממה האחרונה, או ב – 48 שעות האחרונות, אני התכתבתי איתו על איזה שהוא התחייבות שהייתה, וסיכום שהיה בין צוות אב, ועכשיו מוריה לא רוצים.

צחי ויטלזון:

אבל כמו במקרה ההוא, אנחנו נעשה את הכול שיעמדו בהתחייבות.

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל למה צריך לריב? למה זה לא מובן מאליו?

צחי ויטלזון:

אנחנו, אצלנו,

אליעזר ראוכברגר:

למה יש סיכומי פגישות, היה כמה פגישות לא אחד, ויש ניירות, ויש סיכומים ברורים. ועכשיו לך תרדוף אחריהם. למה? ככה.

צחי ויטלזון:

אצלנו זה מובן מאליו, אצלנו זה מובן מאליו שאם צריך לרדוף אחריהם, נרדוף אחריהם, אנחנו לא,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אבל אתה מבין שזה לא צריך להיות. יש סיכום פגישה צריך לעמוד בו,

צחי ויטלזון:

נכון.

אליעזר ראוכברגר:

הכול, הכול בכתובים לא, משהו בעל פה, אתה יודע באיזה מסדרון לחש משהו באוזן.

צחי ויטלזון:

מאה אחוז, מאה אתה צודק,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא, אני מסכים איתך, לכן אני גם אומר את זה,

צחי ויטלזון:

אנחנו נעמוד על זה,

אליעזר ראוכברגר:

ברור שאתם תעמדו על זה, אבל אתה יודע למה זה בכלל זה צריך להיות? למה צריך להגיע לזה בכלל? כשיש סיכום כתוב, צריך לעמוד בתנאים בכלל דין ודברים,

אלה רוזנטל:

בסוף אתה יודע, תעודת גמר,

אליעזר ראוכברגר:

מה?

אלה רוזנטל:

לסיכום בסוף תעודת גמר צריכה לצאת,

אליעזר ראוכברגר:

מה זה נקרא צריכה לצאת תעודת גמר? אבל עד תעודת הגמר צריך לעשות,

אלה רוזנטל:

לכן (לא ברור) שלנו זה,

אליעזר ראוכברגר:

את הדברים האתם למה שמסוכס, מסוכס שמורידים מתקנים של ילדים לצורך. לא משנה כרגע מה ואחר כך מחזירים מתקנים, להחזיר מתקנים. סוכס שתתול עוקר X עצים במקום זה תשתול X עצים. תשתול, הורדת כך וכך ספסלים תחזיר, בוא צריך לעמוד בזה.

אלה רוזנטל:

צודק.

אליעזר ראוכברגר:

בסוף יש פה בכל הסיפור. יש פה בסוף בירושלים מיליון איש תושבים צריך לדאוג להם. אנחנו נמצאים פה לא בשביל לדאוג לאוויר, בשביל לדאוג למיליון איש. נכון, לפעמים יש כמו שאמרנו פה לגברת כל העיר חופרים, לזה אני קורא ירידה לצורך עלייה. גם כשאדם עושה שיפוץ בבית יש אבק,

יש לכלוך, יש בלגן, הכול בסדר. אבל בסוף הוא מקבל דירה משופצת, יפה, ראויה. המטבח חדש, סלון חדש, לא יודע, כל אחד מה שהוא עושה. יש מושג של ירידה לצורך עלייה. אתה סובל X זמן את האבק ואת הכלוך. בסוף מקבל משהו, משהו פנטסטי זה בסדר, אבל צריך שהפנטסטי הזה יגיע.

עומר עומר :

כן,

אלה רוזנטל :

אנחנו פה (לא ברור), כמו שאומרים.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

צחי ויטלזון :

בסופו של דבר אנחנו הגוף המזמין, אז אנחנו יכולים להתחייב שאנחנו נתעקש על זה, שהם ימלאו את ההתחייבויות שיש, שהם נותנים לנו.

אליעזר ראוכברגר :

טוב.

יוחנן וייצמן :

תגידו לי, בכלל שאלה, אני מנסה להבין בכלל את הזה, זה לא, הפיר הזה לא מגיע מ - , לא מגיע מכורח תוכנית הרכבת. אתם לוקחים את התוכנית האזורית ואומרים יש שמה כביש, והיות ובכביש מותר לעשות תעלות וחפירות, אז אנחנו כבר נעשה פיר רכבת. זה נראה הגיוני?

יואל שבת :

זה תחום דרך,

יוחנן וייצמן :

לא בתחום בדרך מותר תעלות וחפירות, זה בסדר.

יואל שבת :

לא, גם הנושא של, כל נושא תשתית. מה זאת אומרת? בתת הקרקע, גם לחניות אני עושה חניות ציבוריות.

יוחנן וייצמן :

חנייה זה מכוח 5166/ב,

יואל שבת:

חניות ציבוריות שאנחנו עושה.

יוחנן וייצמן:

זה אתה יכול לעשות, יש לזה (לא ברור) מתב"ע אחרת, 1439, אני מנסה להבין.

צחי ויטלזון:

אנחנו,

יוחנן וייצמן:

תוכנית המתאר על תעלות וחפירות, היא מתכוונת לדבר הזה. היא מתכוונת תעשה תעלת ביוב, תעלת, מה שמדובר, או תעלת חשמל, או אפילו חשמל רמזורים,

צחי ויטלזון:

בעצם הפיר הזה, הפיר הזה, בעצם זה סוג של עבודה, עבודה זמנית.

יוחנן וייצמן:

ברור,

צחי ויטלזון:

(לא ברור) הקמת המנהרה. בכל מקרה לא מבטלים את השימוש של הכביש, בכל שלבי העבודה, והפעלת הפיר, הכביש ימשיך לפעול. אמנם בחלקו אולי, אבל ימשיך, להיות בשימוש של כולם.

יוחנן וייצמן:

אז אני אשאל את זה אחרת,

עומר עומר:

יש לנו לוח זמנים שמאפשרים, כן,

יוחנן וייצמן:

אתם עשיתם,

עומר עומר:

עבודות, וכן לשמור על תנועה, שמחברת את, את שני הצדדים של הכביש.

יוחנן וייצמן:

לא איך מצליחים כעת לשמור? איך זה במקומות אחרים? זה הולך די קשה, אבל זה לא חשוב כי אני מבין שהעבודות יעשו קשיים. אני מנסה להבין רק את הסטטוטוריקה, זאת אומרת, הגשנו תב"ע, אנחנו, עיריית ירושלים, היינו חלק מהתב"ע הזאתי, ביקשנו אתרי התארגנות, הגשנו את כל הדברים האלה. כעת אנחנו בסוג של, סליחה, תמימות מסוימת. אומרים - לא, אנחנו נלך לרחוב אחר, שלום לתב"ע הזאתי. בוא נגיד שאנחנו ברחוב המלך ג'ורג'. אז נגיד לא, אני לא עושה את החפירה במלך ג'ורג' או בקרן היסוד, אני אעשה את זה בעזה או אגרון. זה קצת נראה משהו.

אלה רוזנטל:

לא, רגע שנייה צריך להבדיל בין הפיר של המנהרה והפיר של החפירה הזמנית של האתר השני, הוא נפתח כדי לצמצם את הזמנים של החפירה של הכרייה של המנהרה. בסוף, כמו שאדוני יושב ראש הוועדה, ציין, המטרה שלנו היא לצמצם את המפגעים, לצמצם את ה - , משך של העבודות ו - , על ירידה לטובת העלייה. אנחנו משתמשים רק בזכויות הדרך ומה שהתב"ע מאפשרת לנו. אין פה חריגה.

יוחנן וייצמן:

כן,

אלה רוזנטל:

בנושא הזה.

יוחנן וייצמן:

בסדר. בינוני. שאלה שנייה, מסמך סביבתי. אני מנסה למצוא אותו באתר, אז יש לי את המסמך. יש לי דוח אקוסטי, יש לי חלקו, אני רואה, עולה לי אבל זה לא עונה על כל השאלות. כל מה שקורה שם. יש לי את אישורי גורמים מהמחלקה לאיכות הסביבה. שוב, אני גם אומר צריך לכתוב את זה בכותרת בצורה אחרת, כי אי אפשר לחפש מתוך 20 המחלקה לאיכות הסביבה, מה? כמו שדיברנו בהיתרים אחרים נפתחים לי חלק מהניירות רשום לי לא רלוונטי. חלק את המסמך שמסביר לי מתי יש שעות רעש, מתי יש סגירה, מתי הפתיחה, מה הולך ולקרוא לו. אני כעת מוצא כן משהו, בסדר. טוב, מה שאני מבקש שוב, האקוסטיקה קצת להיות יותר רציני. בסדר, בסדר, מאה אחוז.

יואל שבת:

לייזר.

יוחנן וייצמן:

אני סיימתי.

אליעזר ראוכברגר:

כן, אני רק רציתי לשאול, המתנגד, מתנגד, מתנגדת. רגע, יהודה שירז, הזכיר פה את הנושא של הקו התכלת. זה נועד בשביל קו התכלת?

צחי ויטלזון:

לא. זה לא נועד לקו התכלת. תוכנית הקו התכלת הופקדה פורסמה להפקדה ממש לאחרונה וכל מי שאני רוצה.

אליעזר ראוכברגר:

בניגוד לסיכומים,

צחי ויטלזון:

אני יודע שהיו שזה הופקד בהסכמה.

אליעזר ראוכברגר:

בניגוד לא, לא בהסכמה. בניגוד לסיכומים,

צחי ויטלזון:

(לא ברור), התוכנית קו התכלת (לא ברור) ע"י עיריית ירושלים, כמגישת התוכנית,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר.

צחי ויטלזון:

אבל בכל מקרה התוכנית הזאת הופקדה, וכל מי שרצה להגיש התנגדות יכול להגיש.

אליעזר ראוכברגר:

יש שם 5000 התנגדויות, לפחות.

אלה רוזנטל:

בהצלחה לצוות.

אליעזר ראוכברגר:

ויצחק יודע שזה בניגוד לסיכומים. אתה יכול לשאול אותו,

יוחנן וייצמן:

אל תדאג,

אליעזר ראוכברגר:

זה שהוא שותק זה בסדר.

צחי ויטלזון:

זה לא קשור,

אליעזר ראוכברגר:

כן, נכון,

צחי ויטלזון:

זה, זה,

אליעזר ראוכברגר:

אני רק רוצה לשאול אם הפיר הזה נועד בשביל קו התכלת,

צחי ויטלזון:

אין שום קשר,

אליעזר ראוכברגר:

אין שום קשר, אוקי, תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי. רגע, את?

מרים קומסקי:

מרים. אדריכלים,

אלה רוזנטל:

עורך הבקשה,

אליעזר ראוכברגר:

מאה אחוז. טוב. חשבתי שהיא מייצגת, כי היא ישבה בצד הזה, לכן. הכול בסדר. תודה רבה, ניכנס לדיון פנימי, תודה רבה.

אלה רוזנטל:

תודה רבה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה רבה, גברתי.

(מדברים ביחד ברקע)

יוחנן וייצמן:

אני יוצא, בוא נצביע,

אליעזר ראוכברגר:

אני מתנגד,

ישראל קלרמן:

מה? מה?

יוחנן וייצמן:

אני אומר אקוסטי,

אליעזר ראוכברגר:

ככה, כי זה לא הגיוני,

ישראל קלרמן:

מה זה מפריע? אבל, מה?

אליעזר ראוכברגר:

הולך להיות מאות מיליונים של הוצאה, אתה לא יכול, על הרכבת.

ישראל קלרמן:

מאות מיליונים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא, זה לא הגיוני, ישראל, זה לא הגיוני, צריך לעבוד עם היגיון. היגיון זה 45 יום,

ישראל קלרמן:

למה זה לא הגיוני, חסר להם כסף? יש מלא כסף.

אליעזר ראוכברגר:

אבל היום זה 45 יום,

יוחנן וייצמן:

אני מציע 10 ימים.

אדיר שוורץ:

זה כבר (לא ברור) שם במעגל.

אליעזר ראוכברגר:

לא הגיוני.

אריאל גולן:

מה יש לנו בפעם הקודמת?

עמנואל זלטס:

עכשיו באמת חבר'ה,

יואל שבת:

זה לא הגיוני, בוא,

(מדברים ביחד ברקע)

עמנואל זלטס:

זה ההבדל עכשיו, אדיר, היא לא יכולה לאכול את זה, אסור לה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא מסכים לזה, אני חושב זה לא נכון. זה לא נכון. זה לא נכון. בודאי, אבל היה פעם כשאתה ישבת בזה. כל העיר,

ישראל קלרמן:

ואנשים חיים, לייזר, אתה יודע שאני מקבל טלפונים בשתיים בלילה,

אליעזר ראוכברגר:

גם אני מקבל

ישראל קלרמן:

משגעים אותי,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, גם אני מקבל, אני מקבל גם מזה שמפנים זבל, (לא ברור), לא, אין לי בעיה (לא ברור), שלא ילכו לעשות בלילה, זה יותר (לא ברור). גם אני רוצה לקדם,

יוחנן וייצמן:

אני רוצה להחליט שאין עבודות לילה בכל מחיר?

אליעזר ראוכברגר:

כן,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה,

אליעזר ראוכברגר:

זה הגיוני,

ישראל קלרמן:

(לא ברור), אתה נותן להם (לא ברור), מה?

אליעזר ראוכברגר:

לא,

אדיר שוורץ:

היושב ראש אם אתה לוקח אחריות על הפסקה, אנחנו.

עמנואל זלטס:

נגמר פה הזה.

ישראל קלרמן:

אם אתה הולך על,

אליעזר ראוכברגר:

אני אומר שלא יהיה עבודות לילה, זה יותר הגיוני, מאשר ש - ,

ישראל קלרמן:

אין לי בעיה, הוא יראה שיש לו כסף הוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

לא, עבודות לילה.

ישראל קלרמן:

תעלה את זה, תעלה את זה לדיון.

יואל שבת:

התיק הבא?

יוחנן וייצמן:

לא, לא, דקה, צריך לקבל פה החלטה.

יואל שבת:

קיבלנו,

יוחנן וייצמן:

לא, אני הצעתי, והיושב ראש רוצה אחרת, אז אולי נגיע פה לאיזה הסדר.

יואל שבת:

מה (לא ברור) שלך היושב ראש?

אליעזר ראוכברגר:

רגע, שנייה, קודם כל, התנגדויות, שמענו את ההתנגדויות, שמענו את התשובות, יש פה מתנגד שאמר, את איתי? מעיין, יש פה מתנגד שאמר, שפולשים לו לגינה הציבורי, וקיבלנו מענה, אין פה שום פלישה לשום גינה, לא ציבורית, סליחה פרטית. אין פה שום פלישה לשום גינה פרטית ושום כלום. הכל רק עבודה במקומות ציבוריים. לגבי הגינה הציבורית שנלקח נלקח לטובת אתר התארגנות, כל מה שיש שמה התחייבו להחזיר את הכל, כל המתקנים, עצים, כל מה שיש, איך אומרים? אני מבקש שזה יהיה תנאי בהיתר.

עמנואל זלטס:

ואם תנאי לטופס 4.

אליעזר ראוכברגר:

אני רוצה את זה תנאי בהיתר,

דובר לא מזוהה:

של מה?

עמנואל זלטס:

של הרכבת, יש טופס 4 לזה.

יוחנן וייצמן:

טופס 4 של הרכבת הכחולה? תנאי לטופס 4 של 4, מנהרת הרכבת,

עמנואל זלטס:

למה? מקטעים,

יוחנן וייצמן:

443?

אליעזר ראוכברגר:

לא רואה את זה, ושהם משתמשים, רק בזכויות הדרך. לכן, וגם מה שהוא טען שעל הנושא של קו התכלת זה לא קשור לקו התכלת. לכן דין כל ההתנגדויות האלה להידחות ואני מציע לאשר את הבקשה עכשיו. יש פה משהו.

יוחנן וייצמן:

יש פה סוגיה שרצינו לפתור אותה.

אליעזר ראוכברגר:

סוגיה שהיא לא קשורה לנושא של ההתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

לא קשורה להתנגדויות.

אדיר שוורץ:

זה יום לפתוח סוגיות?

יוחנן וייצמן:

לא, בתיק, כבר עשינו את זה, זה קשור להתנגדויות כן, ולרעש.

אדיר שוורץ:

אוקי,

יוחנן וייצמן:

אני מציע, דקה, דקה,

מעין זך:

אנחנו עדיין בתיק.

יוחנן וייצמן:

אנחנו עדיין בתיק, כן,

מעין זך:

לדחות ולאשר.

יוחנן וייצמן:

ככה,

אליעזר ראוכברגר:

בסדר, אני דיברתי על ההתנגדויות,

יוחנן וייצמן:

המסמך הסביבתי ש - , שלנו הם התחייבו שמי שסובל מעל 45 ימים, רעש מעל התקן או מעל 15 לילות יקבל, יקבל, לא, הוא בכלל לא מתייחס. מעל 40 מי שסובל מעלה 45 יום יקבל מיגון. אני מציע, היושב ראש יש לי הצעה אחרת, עוד רגע נחשוב איך אנחנו מאזנים שמי שיש לו 15 ימים רעש יקבל מיגון דירתי. או שתי לילות רעש, גם שתי לילות רעש, תן לו מיגון.

אליעזר ראוכברגר:

אני הצעתי לא 45 יום, אלא 30, ולחלופין.

עמנואל זלטס:

כן, כן,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

רגע שנייה מעיין, אני מדבר.

מעיין זך:

סליחה.

אליעזר ראוכברגר:

תודה. אני אומר אני הצעתי, אני הצעתי לא 45 יום אלא 30 יום. לגבי הנושא של הלילות, אני מציע שאנחנו נרשום תנאי בהיתר, שלא יותרו עבודות לילה יותר מ- X ימים. זאת אומרת.

יוחנן וייצמן:

לא, זה לא,

ישראל קלרמן:

לא,

יוחנן וייצמן:

זה 10, זה 10 (לא ברור),

ישראל קלרמן:

בין 11 ל- ,

אליעזר ראוכברגר:

לא, לא,

ישראל קלרמן:

ל- 4, ל- 5, שלא יעבדו.

אליעזר ראוכברגר:

לא, יש ימים שהם, לא לתת להם, לא, כמה ימים בודדים, לא כל הזמן, לא כל החודש יעבדו בלילה, ולא חצי שנה.

ישראל קלרמן:

אז מה? חודש?

אליעזר ראוכברגר:

לא יודע,

יוחנן וייצמן:

לא,

ישראל קלרמן:

אז בשביל מה אתה חזרת אליו? למה?

יוחנן וייצמן:

חברת לרעיון,

אליעזר ראוכברגר:

יומיים בשבוע?

ישראל קלרמן:

יומיים בשבוע.

יוחנן וייצמן:

יומיים בשבועיים, אתה הורס לאנשים את החיים.

אליעזר ראוכברגר:

כמה זמן?

יואל שבת:

כלומר אתם מאריכים, אתם מאריכים את הזמן גם של החפירות.

ישראל קלרמן:

זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

זה מה שאני אומר,

ישראל קלרמן:

לכן אני אמרתי, ראש העיר יעדיף לשלם, ולא (לא ברור), רק וייצמן.

יוחנן וייצמן:

אין התנגדות,

ישראל קלרמן:

בוא נשאל את ראש העיר,

יואל שבת:

מה שקורה היום ברכבת הקלה, אתה יודע עם כל החציות שעושים פה,

יוחנן וייצמן:

נכון,

אליעזר ראובברגר:

אז אני חוזר, אם ככה, אז אני חוזר על ההצעה שלי של 30 יום, אני חושב שזה מאוזן, זה נורמאלי,

ישראל קלרמן:

גם אני לא,

יוחנן וייצמן:

אני מציע 15 יום,

נלי צדוק:

הפיקוח על הבנייה, מה שהם הזמינו,

אליעזר ראובברגר:

לא (לא ברור), זה אומר לעשות בלי הגבלה.

יוחנן וייצמן:

לא, מי שסובל יותר משתי לילות, שלוש לילות, כמה אתה רוצה,

אליעזר ראובברגר:

כמה כתוב במסמך הסביבתי?

יוחנן וייצמן:

לא כתוב.

אליעזר ראוכברגר:

בתאבון, אדיר.

יוחנן וייצמן:

נדמה לי שהנחיות, 45 יום הא ותו לו.

ישראל קלרמן:

לא, אתה נתת, לא הגעתי לזה.

יוחנן וייצמן:

גם רעידות, גם לנושא ה - ,

יואל שבת:

צריך להיות, כאילו תר5אה, אני חושב שבסופו של דבר,

יוחנן וייצמן:

אני חושב שההצעה שלי היא מידתית,

יואל שבת:

הנושא של העבודות לילה,

יוחנן וייצמן:

אדוני היו"ר,

יואל שבת:

הוא צריך להיות מתואם מול משטרת ישראל.

ישראל קלרמן:

מאשרים להם, מ – 12 מאשרים, ראש העיר מבקש מהם, הוא מאשר להם. ואז כל מה שקורה ילדים מתעוררים, ילדים בוכים מסיוטים, אין להם חיים. והוא מבקש מיגון. אז לייזר אומר שזה יקר, לכן אומרים כמה ימים,

אליעזר ראוכברגר:

לא, אם זה היה רק לפה, לא אכפת לי, אבל זה ייצור תקדים, וזה לכל העיר, אתה מגיע פה למאות מיליוני שקלים. בוא, זה לא,

יוחנן וייצמן:

זה לא מאוד מיליוני, זה עשרות מיליוני שקלים,

אליעזר ראובברגר:

לא, לא, זה מאות,

ישראל קלרמן:

משהו אחר, הצמודים ממש, הצמודים ממש, זה מה שאני אומר,

יוחנן וייצמן:

לא, זה יהיה רעש.

אליעזר ראובברגר:

עדיף שיעשו את זה ככה כבדרך אגב בתוכנית, אז צריך לשבת על זה, אולי לעשות מפה, לעשות,

ישראל קלרמן:

נכון, נכון,

אליעזר ראובברגר:

לא ככה,

ישראל קלרמן:

דיון, דיון, בדיון. בדיון,

יואל שבת:

(לא ברור) רעש,

אליעזר ראובברגר:

נכון, לא ככה תוך כדי דיון.

ישראל קלרמן:

בדיוק,

אדיר שוורץ:

אני מסכים עם לייזר, שזה אגב,

יוחנן וייצמן:

בוא לא נאשר (לא ברור).

אדיר שוורץ:

זה נושא שסופר שווה דיון,

ישראל קלרמן:

נכון,

אליעזר ראוכברגר:

נכון, אבל צריך (לא ברור),

אדיר שוורץ:

אני לא אומר שזה (לא ברור) נכונה ומראש צריך לחשוב,

אליעזר ראוכברגר:

לא ככה בדיון של שתי דקות, לעשות מחטף,

ישראל קלרמן:

בוא, תרימו ראש העיר, אם אנחנו (לא ברור), לדעת כמה כסף,

אדיר שוורץ:

ומראש, מראש, לחשוב על כל העיר, לא,

ישראל קלרמן:

צריך דיון רציני,

יוחנן וייצמן:

לא, אני מדבר שיטתי.

ישראל קלרמן:

תרים את הכפפה,

יוחנן וייצמן:

מדבר,

ישראל קלרמן:

בוא נעשה דיון רציני,

יוחנן וייצמן:

אני אומר לא 45 ימים, אלא,

אדיר שוורץ:

על זה אל תחזיק בן ערובה בשביל זה, בוא נעשה על זה דיון.

מעין זך:

אבל עשיתם את זה כבר בתיק הקודם,

יוחנן וייצמן:

בוא נשאר את זה, ככה.

מעין זך:

תוכנית אב לתחבורה גינתה את זה, היא אומרת זה לא חוקי, זה יעלה המון המון כסף למדינה, והיא ביקשה באמת לשאול את אילנית מיכאלי האם ניתן בכלל להקטין את זה מ - 45 ימים. בניגוד להנחה של,

יוחנן וייצמן:

ברור שכן, הוועדה מחליטה, לא המחלקה.

מעין זך:

היא אומרת שזה לא חוקי,

עו"ד אילנית מיכאלי:

תלוי מה,

אליעזר ראובברגר:

מי אומר שזה לא חוקי?

מעין זך:

אומרים 45 ימים,

אליעזר ראוכברגר:

מי? מי אומר שזה לא חוקי? איפה יש חוק?

יוחנן וייצמן:

אין חוק.

מעין זך:

תוכנית אב לתחבורה,

יוחנן וייצמן:

זה שיקול דעת,

אליעזר ראוכברגר:

הבנתי.

יוחנן וייצמן:

תגידי לי העבודות בשרי ישראל הם חוקיים?

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע,

יוחנן וייצמן:

גמרו כבר את העבודות,

ישראל קלרמן:

מעין, תוכנית אב לתחבורה,

אליעזר ראוכברגר:

אני מציע פה, להוריד את זה ל – 30 יום. וזהו, ולקיים דיון רחב, לקיים דיון רחב על כל העיר, אין שום סיבה שפה, בפיתוחי חותם, יתחשבו בתושבים, ובקרבן היסוד לא,

יוחנן וייצמן:

מסכים,

אליעזר ראוכברגר:

כי לא,

ישראל קלרמן:

בוא נעשה דיון,

אליעזר ראוכברגר:

משהו דיון מסודר, עם מפה.

ישראל קלרמן:

תגיד לפרוטוקול, שהוועדה רואה לנכון לקיים דיון,

אריאל גולן:

60 יום, תוך 60 יום.

ישראל קלרמן:

אנחנו נעשה דיון על כל העיר, נקבל החלטות

מעין זד:

שנייה,

ישראל קלרמן:

לא קשור (לא ברור).

מעין זד:

לא, לא, זה לא לתיק הזה.

אליעזר ראוכברגר:

ועכשיו לגבי זה, אני חושב יוחנן מציע 15, התסקיר הסביבתי 45, 30 באמצע, זה הגיוני, זה בסדר. זה (לא ברור),

מעין זד:

אז רגע,

אליעזר ראוכברגר:

זו ההצעה שלי. (לא ברור).

עו"ד אילנית מיכאלי:

לא רלוונטי,

יוחנן וייצמן:

אני לא יודע,

אליעזר ראוכברגר:

אז תצביע נגד. טוב.

יוחנן וייצמן:

חבל, חבל, לייזר. לייזר, בוא נגיע לפשרה.

אליעזר ראוכברגר:

אני לא חושב, לא, אני לא חושב שזה, אי-אפשר ככה תוך כדי, אפילו דיברת איתי לפני כן, כל
המחטפים האלה, כל הדברים אני לא יודע. לא, לא.

יוחנן וייצמן:

אז בוא (לא ברור),

אליעזר ראוכברגר:

למה לא דיברתי איתי לפני כן על זה?

יוחנן וייצמן:

כי לא, כי לא חשבתי,

אליעזר ראוכברגר:

שאני אשאל,

יוחנן וייצמן:

לא חשבתי,

אליעזר ראוכברגר:

אני אשאל את (לא ברור), בוא נעשה, בשביל מה (לא ברור) יועץ?

יוחנן וייצמן:

לא חשבתי,

אליעזר ראוכברגר:

בוא,

עו"ד אילנית מיכאלי:

אבל מעבר לזה,

אליעזר ראוכברגר:

לא חשבת, אז בסדר.

יוחנן וייצמן:

ראית מתי ראיתי את המסמך הסביבתי בכלל? לא מצאתי. מה?

אליעזר ראוכברגר:

יוחנן, יוחנן, אני לא כועס עליך, אני לא זה, אני רק אומר בוא דברים כאלה, לא עושים בחיפזון.

יוחנן וייצמן:

טוב, בוא נצביע ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

לא עושים בחיפזון, נו מה?

יוחנן וייצמן:

אני מציע 15 ימים,

אליעזר ראוכברגר:

בוא נצביע. טוב, אני מציע 30 יום, מי בעד?

יוחנן וייצמן:

אני מציע,

אליעזר ראוכברגר:

ולקיים דיון מסודר, נרחב, על כל ה - ,

ישראל קלרמן:

על כל העיר, על כל המקומות, וכמה נקבל,

אליעזר ראוכברגר:

לכל המקומות, וכמה ועלויות, ונקבל את כל ה - , את כל ה - , את כל החומר. מי בעד? הצעה שלי,

אריאל גולן:

שמה?

אליעזר ראוכברגר:

של 30 יום, בין 15 ל - 45, באמצע 30 יום. אדיר,

ישראל קלרמן:

לא, ויקיימו דיון כמו שאמרת.

אליעזר ראוכברגר:

כן, כן. כמו שאמרתי, אדיר, ישראל, אליעזר, מה איתך? אריאל.

אריאל גולן:

אני עם וייצמן,

אליעזר ראוכברגר:

אתה עם וייצמן,

אריאל גולן:

בתור אחד שסבל מעבודות, אני עם וייצמן.

אליעזר ראוכברגר:

אוקי, מי בעד 15 יום? אדיר וייצמן, אוקי,

יוחנן וייצמן:

לא,

אליעזר ראוכברגר:

30 יום,

יוחנן וייצמן:

אריאל ו - ,

אליעזר ראוכברגר:

אריאל סליחה. אריאל ווייצמן, טוב. הלאה, אנחנו עוברים, רגע, אנחנו,

יואל שבת:

מעייין, צריך להוסיף את זה כתנאי בהיתר.

מעייין זך:

זה (לא ברור),

יוחנן ווייצמן:

תנאי בהיתר.

ישראל קלרמן:

עכשיו השוטף שלך?

יוחנן ווייצמן:

החלטת הרוב הייתה שאם יש מעל 30 יום,

מעייין זך:

מעל 30 יום יהיה זכאי למיגון.

יוחנן ווייצמן:

זכאי,

אליעזר ראוכברגר:

30 יום.

מעייין זך:

אז לדחות את ההתנגדות לאשר את הבקשה,

יוחנן ווייצמן:

כן, ברור,

אליעזר ראוכברגר:

ברור, זה כבר אמרנו קודם.

מעיון זך:

יללה.

סיום הדיון